

חלק פרק אחד עשר סנהדרין קב

עין משפט
נר מצוה

כח א מ"י פ"א מהל
מנינ' סלכ' ו' :

ואף אחיה השילוני טעם בדבר. דכבר נסויינהו אחי וחסם בלוטו
מטעה : שנאמר ויאמר כי אל יטול וגו' לפשעו פשעו וכספו ויטול
לא שפר לנפש בפורתו. ואמרין מאי גרמא ליה ואמר רבא חותמו
של אחיה השילוני ראה ופעם מכלל דהוא טעם : ושטתה שמים
פעמינו. שמים עובדי טכבים על תורה אור

וכו'. ואין גזילה כלפי מעלה וכלפי כנסת ישראל אלא זו בלבד שטונו
מלכוד כנסת ישראל הוא גזול להקב"ה שחכמים תקטו על כל דבר
ודבר ברכה כדאמר חסם (ברכות דף לה) כל הטועס ואיטו מברך
נקרא גזון שנאמר לה' הארץ ומולוה : כשתי מקלות הספוטום זו אם
זו. כאלם שיש בידו מקל א' ומכה בו

ואף אחיה השילוני טעה וחתם דהא יהוא
צדיקא רבה הוה שנאמר ויאמר ה' אל יהוא
יען אשר המיבות לעשות הישר בעיני ככל
אשר בלבבי עשית לבית אחאב בני רביעים
ישבו לך על כסא ישראל ובתיב ויהוא לא
שמר ללכת בתורת ה' אלהי ישראל בכל
לכבו לא סר מעל חמאת ירבעם אשר החמא
את ישראל מאי גרמא ליה אמר אב"י ברית
כרותה לשפתים שנאמר אהאב עבד הבעל
מעט יהוא יעברנו הרבה רבא אמר חותמו
של אחיה השילוני ראה ומעה (ה) (א) (כרתיב)
ישקפה שמים העמיקו ואני מוסר לכולם
אמר רבי יוחנן אמר הקב"ה הם העמיקו
משלי אני אמרתי כל שאינו עולה לרגל
עובר בעשה והם אמרו כל העולה לרגל ידקר
בחרב. ויהי בעת ההיא וירבעם יצא
מירושלם וימצא אותו אחיה השילוני הנביא
בדרך והוא מתכסה בשלמה חדשה תנא
משום רבי יוסי עת היא מוזמנת לפרוענות
בעת פקודתם יאבדו תנא משום רבי יוסי עת
מוזמנת לפרוענות בעת רצון ענייתך תנא
משום ר' יוסי עת מוזמנת למוכה וביום פקדי
ופקדתי עליהם חמאתם תנא משום רבי יוסי
עת היא מוזמנת לפרוענות ויהי בעת ההיא
וירד יהודה מאת אחיה תנא משום ר' יוסי עת
מוזמנת לפרוענות וילך רחבעם שכם כי
שכם בא כל ישראל להמליך אותו תנא
משום ר' יוסי מקום מוזמן לפרוענות בשכם
עינו את דינה בשכם מכרו אחיו את יוסף
בשכם נחלקה מלכות בית דוד וירבעם יצא
מירושלים אמר ר' תנאי בר פפא שיצא
מפיתקה של ירושלים וימצא אותו אחיה
השילוני הנביא בדרך והוא מתכסה בשלמה
חדשה ושניהם לבדם בשדה מאי בשלמה
חדשה אמר רב נחמן בשלמה חדשה מה
שלמה חדשה אין בה שום דופי אף תורתו
של ירבעם לא היה בה שום דופי דא' שלמה
חדשה שחידשו דברים שלא שמעה און מעולם
מאי ושניהם לבדם בשדה אמר רב יהודה

סם שמים אחריה וטעם לעבודת
טכבים : פעמינו. והחמירו שאלוהמליים
שכל מי שעולה לרגל ידקר בחרב כדי
שילכו וישחטו לפני העגלים : ואני
מוסר לכולם. כלומר אנכי לא חשתי
כל כך לכבוד עולמו לומר כל מי שאיט
עולה לרגל ידקר בחרב כמו שחשו
הם לכבוד עבודת טכבים אלא יסורין
בעלמא יכרתים כלומר דעבר בעשה
שמים כלומר שטיות שלהם סמרו
מלכודי העמיקו עד חסות שחייבו
מיתה כל מי שעולה לרגל ומיח את
העגלים. וישטתה לשון שחיתה :
מונעם ופורענות. שסם נחלקה
מלכות ישראל דמדיך ליה ויקח את
השלמה ויקרעה לשמים עשר קרעים
וגו' : וביום פקדי. כשעשה בלב
שכלל השפה מלוחו מ' שנה שעמדו
במדבר יום מוזמן לפרוענות ט חזרו
מנגלים טו נחירי הבית בראשונה
וכשניה : ויפי כנס ספיה וירד
יפוד. מוזמנת לפרוענות שסמר
נחמיריב שריפה ומתו שני בניו : ה
כשם מכרו אחיו את יוסף. כדכתיב
(בראשית לו) הלל אחיך רועים בשכם
ודותן דכתיב בקרא היינו כפר הסמך
לשכם ונקראת על סם שכם אי נמו
כמדראו שהיו דנין עליו להרגו : כשם
נחלקה מלכות בית דוד. כדכתיב
במלכים (א) (ב) : מפסקה של ירושלים.
מכללה שלח לחזור בה לעולם ולא
ליטול חלק בעבודה : מפסקה. כגון
(ב"מ דף טו) נפל חתקה מרקיעה
כלומר מחוקת של ירושלים הכתוב
ותחוס בה : שום דופי. גימטוס גמ' :
שדשו. דרשו דברי תורה בין ירבעם
לאחיה : יחס. כפ קול ואמר.
כשהמליכו את ירבעם : מי ספרג.
דוד : אם הפלשתי. וע"י כן היה
מוריס לשם גת, לכן חתמו שלמים לבניו
שחטבו מלכות בית דוד ותמליכו
אחרים : בני אבוי. לאבוי. למלכי
בית דוד אחם מכבים והלכתם אחר
מלכי לפיכך שהיו נמסרין
לאבוי דוד עובדי טכבים שון שפי
כוב : אין אבוי אלא הקב"ה שנאמר

* אמר ר' יוחנן
אמר ר' יוחנן
אמר ר' יוחנן
אמר ר' יוחנן
אמר ר' יוחנן

הגרות
הב"ח
(ה) נ"ס וטעם
כתיב ויחטה
כתיב ויחטה
מחק :

* אמר ר' יוחנן
אמר ר' יוחנן
אמר ר' יוחנן
אמר ר' יוחנן
אמר ר' יוחנן

אמר רב שכל מעמי תורה מגולין להם בשדה. לכן תחני שלוחים על מורשת גת, בתי
אבויב לאבויב למלכי ישראל אמר ר' תנאי בר פפא יצאה בת קול ואמרה להן מי שהרג את הפלשתי והוריש
אתכם גת תחני שלוחים לבניו בתי אבויב לאבויב למלכי ישראל אמר רב חנינא בר פפא כל הנהנה מן העולם
הזה בלא ברכה באלו גזלו להקב"ה וכנסת ישראל שנאמר גזול אביו ואמו ואומר אין פושע, חבר הוא לאיש
משחית ואין אביו אלא הקב"ה שנאמר הלא הוא אבך קנך ואין אמו אלא כנסת ישראל שנאמר שמע בני
מוסר אבך ואל תמוט תורת אבך מאי חבר הוא לאיש משחית חבר הוא לירבעם בן נבט שהשחית ישראל
לאביהם שבשמים וידח ירבעם (בן נבט) את ישראל מאחרי ה' והחמיתם חמאתה גדולה אמר רבי חנין בשתי
מקלות המתוות זו את זו, ודי זהב אמרו דבי ר' ינאי אמר משה לפני הקב"ה רבונו של עולם בשביל כסף וזהב
שהשפעת להן לישראל עד שיאמרו דיי גרם להם לעשות להם אלהי זהב, משל- אין ארי דורס ונוהם
מתוך קופה של תבן אלא מתוך קופה של בשר, אמר ר' אושעיא עד ירבעם היו ישראל יונקים מעגל אחד מכאן
ואילך משנים ושלושה עגלים, אמר ר' יצחק אין לך כל פורענות ופורענות שבאה לעולם שאין בה אחד מעשרים
וארבעה בהכרע לישראל של עגל הראשון שנאמר וביום פקדי ופקדתי עליהם חמאתם אמר רבי חנינא לאחר
עשרים וארבעה דורות נגבה פסוק זה שנאמר ויקרא באבוי קול גדול לאמר קרבו פקדות העיר ואיש
כלי משחיתו בידו, אמר הרב הוה לא שב ירבעם מדרבו הרעה מאי אחר אמר ר' אבא אחר
שחפשו הקב"ה לירבעם ככגדו ואמר לו חזור כך ואני ואתה ובן ישי נטייל בגן עדן אמר לו מי בראש בין
ישי בראש, אי הכי לא בעינא אבא הוה רגיל דהוה קא דריש בשלשה מלכים, הלשקביל עליה דלא דריש, כיון

אמר רב שכל מעמי תורה מגולין להם בשדה. לכן תחני שלוחים על מורשת גת, בתי
אבויב לאבויב למלכי ישראל אמר ר' תנאי בר פפא יצאה בת קול ואמרה להן מי שהרג את הפלשתי והוריש
אתכם גת תחני שלוחים לבניו בתי אבויב לאבויב למלכי ישראל אמר רב חנינא בר פפא כל הנהנה מן העולם
הזה בלא ברכה באלו גזלו להקב"ה וכנסת ישראל שנאמר גזול אביו ואמו ואומר אין פושע, חבר הוא לאיש
משחית ואין אביו אלא הקב"ה שנאמר הלא הוא אבך קנך ואין אמו אלא כנסת ישראל שנאמר שמע בני
מוסר אבך ואל תמוט תורת אבך מאי חבר הוא לאיש משחית חבר הוא לירבעם בן נבט שהשחית ישראל
לאביהם שבשמים וידח ירבעם (בן נבט) את ישראל מאחרי ה' והחמיתם חמאתה גדולה אמר רבי חנין בשתי
מקלות המתוות זו את זו, ודי זהב אמרו דבי ר' ינאי אמר משה לפני הקב"ה רבונו של עולם בשביל כסף וזהב
שהשפעת להן לישראל עד שיאמרו דיי גרם להם לעשות להם אלהי זהב, משל- אין ארי דורס ונוהם
מתוך קופה של תבן אלא מתוך קופה של בשר, אמר ר' אושעיא עד ירבעם היו ישראל יונקים מעגל אחד מכאן
ואילך משנים ושלושה עגלים, אמר ר' יצחק אין לך כל פורענות ופורענות שבאה לעולם שאין בה אחד מעשרים
וארבעה בהכרע לישראל של עגל הראשון שנאמר וביום פקדי ופקדתי עליהם חמאתם אמר רבי חנינא לאחר
עשרים וארבעה דורות נגבה פסוק זה שנאמר ויקרא באבוי קול גדול לאמר קרבו פקדות העיר ואיש
כלי משחיתו בידו, אמר הרב הוה לא שב ירבעם מדרבו הרעה מאי אחר אמר ר' אבא אחר
שחפשו הקב"ה לירבעם ככגדו ואמר לו חזור כך ואני ואתה ובן ישי נטייל בגן עדן אמר לו מי בראש בין
ישי בראש, אי הכי לא בעינא אבא הוה רגיל דהוה קא דריש בשלשה מלכים, הלשקביל עליה דלא דריש, כיון

כנסת לה :

* אמר ר' יוחנן
אמר ר' יוחנן
אמר ר' יוחנן
אמר ר' יוחנן
אמר ר' יוחנן

מלכים ג יו
דכ"ה א

שמות לב
ויקרא ט
מלכים א י

אמר רב שכל מעמי תורה מגולין להם בשדה. לכן תחני שלוחים על מורשת גת, בתי
אבויב לאבויב למלכי ישראל אמר ר' תנאי בר פפא יצאה בת קול ואמרה להן מי שהרג את הפלשתי והוריש
אתכם גת תחני שלוחים לבניו בתי אבויב לאבויב למלכי ישראל אמר רב חנינא בר פפא כל הנהנה מן העולם
הזה בלא ברכה באלו גזלו להקב"ה וכנסת ישראל שנאמר גזול אביו ואמו ואומר אין פושע, חבר הוא לאיש
משחית ואין אביו אלא הקב"ה שנאמר הלא הוא אבך קנך ואין אמו אלא כנסת ישראל שנאמר שמע בני
מוסר אבך ואל תמוט תורת אבך מאי חבר הוא לאיש משחית חבר הוא לירבעם בן נבט שהשחית ישראל
לאביהם שבשמים וידח ירבעם (בן נבט) את ישראל מאחרי ה' והחמיתם חמאתה גדולה אמר רבי חנין בשתי
מקלות המתוות זו את זו, ודי זהב אמרו דבי ר' ינאי אמר משה לפני הקב"ה רבונו של עולם בשביל כסף וזהב
שהשפעת להן לישראל עד שיאמרו דיי גרם להם לעשות להם אלהי זהב, משל- אין ארי דורס ונוהם
מתוך קופה של תבן אלא מתוך קופה של בשר, אמר ר' אושעיא עד ירבעם היו ישראל יונקים מעגל אחד מכאן
ואילך משנים ושלושה עגלים, אמר ר' יצחק אין לך כל פורענות ופורענות שבאה לעולם שאין בה אחד מעשרים
וארבעה בהכרע לישראל של עגל הראשון שנאמר וביום פקדי ופקדתי עליהם חמאתם אמר רבי חנינא לאחר
עשרים וארבעה דורות נגבה פסוק זה שנאמר ויקרא באבוי קול גדול לאמר קרבו פקדות העיר ואיש
כלי משחיתו בידו, אמר הרב הוה לא שב ירבעם מדרבו הרעה מאי אחר אמר ר' אבא אחר
שחפשו הקב"ה לירבעם ככגדו ואמר לו חזור כך ואני ואתה ובן ישי נטייל בגן עדן אמר לו מי בראש בין
ישי בראש, אי הכי לא בעינא אבא הוה רגיל דהוה קא דריש בשלשה מלכים, הלשקביל עליה דלא דריש, כיון

אין יבויקין כי כך
מבואר בסוף מלכים ג
דיבויקין הונגה זש
הדג ובמספר וכן לעיל
במ"א. אכן יבויקין
מה בירושלים ולא הונגה
כלל

בגזרת פתגמ' מ
הזולת בא ברב
משני א

כנסת לה. וימא טו :

מ"א מוראית פתחמ"א
למלכים טמן א"מ
חלק זמורה